

วัคซีน ไขหวัดใหญ่ สำหรับ หญิงตั้งครรภ์

หญิงวัยเจริญพันธุ์ที่วางแผนจะตั้งครรภ์หรือหญิงที่กำลังตั้งครรภ์ควรจะได้รับ การทบทวนการได้รับวัคซีนมาแล้ว ซึ่งผู้หญิง ทุกคนควรได้รับวัคซีนอย่างครบถ้วนก่อนที่การ ตั้งครรภ์โดยไม่ต้องกังวลกับการได้รับวัคซีนใน ระหว่างการตั้งครรภ์ หากไม่เคยได้รับวัคซีนหรือ ไม่มีหลักฐานการได้รับวัคซีนมาก่อน ก็ต้องมีการ วางแผนการให้วัคซีนทั้งในระยะตั้งครรภ์และ ระยะหลังคลอดอย่างเหมาะสม

โดยทั่วไปแล้ววัตถุประสงค์ของการให้ วัคซีนในหญิงตั้งครรภ์ มักจะให้เพื่อกระตุ้นให้ เกิดภูมิคุ้มกันในมารดา หากหญิงตั้งครรภ์มีความ

เสี่ยงหากเกิดการติดเชื้อนั้นๆ ขึ้น และยังช่วยเพิ่มโอกาส ในการป้องกันโรคแก่ทารกในช่วง 6-12 เดือนแรกหลัง เกิดด้วย

โรคไขหวัดใหญ่ก็เป็นอีกโรคหนึ่งที่พบว่า หญิง ตั้งครรภ์มีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจาก ไขหวัดใหญ่มากกว่าคนทั่วไป โดยเฉพาะเกิดภาวะปอด อักเสบและอาจเสียชีวิตได้ เนื่องจากหญิงตั้งครรภ์มี การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของระบบหัวใจและ หลอดเลือด ระบบทางเดินหายใจ และมีความต้องการ ออกซิเจนเพิ่มขึ้น พบว่าหญิงตั้งครรภ์ที่เป็นไขหวัดใหญ่ มีโอกาสที่จะต้องนอนในโรงพยาบาลมากกว่าหญิงที่ไม่ ได้ตั้งครรภ์และเป็นไขหวัดใหญ่ถึง 4 เท่า

หญิงตั้งครรภ์ที่เป็นไข้หวัดใหญ่
มีโอกาสที่จะต้องนอนในโรงพยาบาล
มากกว่าหญิงที่ไม่ได้ตั้งครรภ์
และเป็นไข้หวัดใหญ่
ถึง 4 เท่า

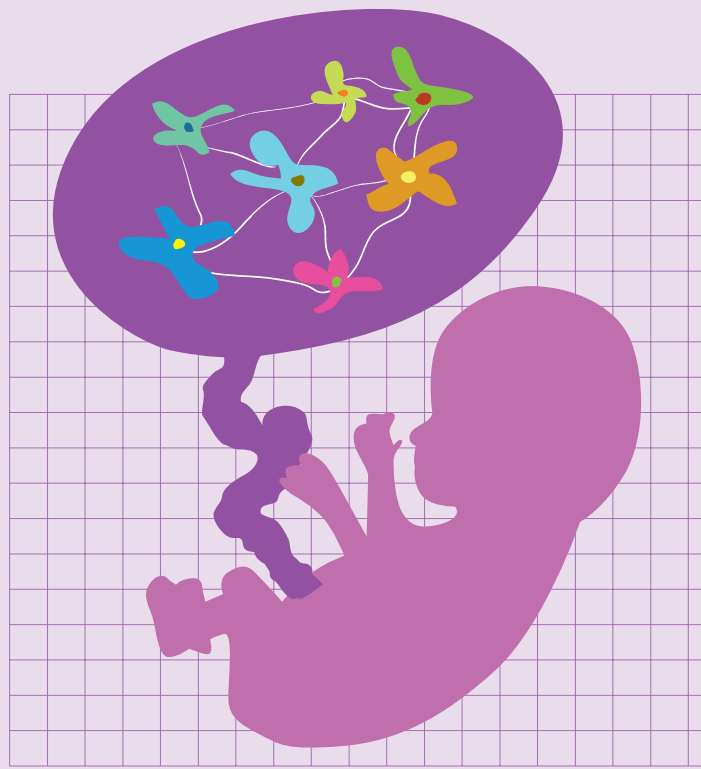
โรคไข้หวัดใหญ่ในประเทศไทยจะพบมากในช่วงฤดูฝน และยิ่งพบต่อเนื่องในช่วงฤดูหนาวด้วย เชื้อไข้หวัดใหญ่มักมีการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์ที่ระบาดเกือบทุกปี คนที่เคยเป็นไข้หวัดใหญ่แล้วก็ยังมีโอกาสเป็นซ้ำได้ เนื่องจากอาจป่วยจากเชื้อไข้หวัดใหญ่ที่เปลี่ยนแปลงสายพันธุ์ไปได้ และภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นจะอยู่ได้ไม่นาน

วัคซีนไข้หวัดใหญ่จะมีส่วนประกอบของเชื้อไข้หวัดใหญ่ 3 สายพันธุ์ โดยแบ่งเป็น type A จำนวน 2 สายพันธุ์ คือ H1N1 และ H3N2 และยังมี type B 1 สายพันธุ์ วัคซีนไข้หวัดใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของสายพันธุ์ไวรัสที่จะบรรจุในวัคซีนทุกปี ตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก

ปัจจุบันแนะนำให้หญิงตั้งครรภ์ทุกคนควรได้รับวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ โดยต้องเป็นวัคซีนชนิดเชื้อตาย (ส่วนวัคซีนชนิดเชื้อเป็น ซึ่งยังไม่มีในประเทศไทย ถือเป็นข้อห้ามใช้ในหญิงตั้งครรภ์) โดยแนะนำให้ฉีดได้ในทุกช่วงระหว่างตั้งครรภ์ ซึ่งนอกจากจะป้องกันไข้หวัดใหญ่ในหญิงตั้งครรภ์แล้ว ภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นยังผ่านรกจากมารดาไปสู่ลูกในครรภ์ด้วย ทำให้เมื่อคลอดออกมาลูกจะมีภูมิคุ้มกันไข้หวัดใหญ่ตั้งแต่วัยแรกเกิดโดยไม่ต้องฉีดวัคซีน เพราะปกติแล้วจะเริ่มให้วัคซีนไข้หวัดใหญ่ชนิดเชื้อตายได้ในเด็กตั้งแต่อายุ 6 เดือนขึ้นไป การได้รับวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ในหญิงตั้งครรภ์จึงเป็นการได้ประโยชน์ถึง 2 ต่อ หญิงตั้งครรภ์ได้รับประโยชน์โดยตรง ส่วนลูกได้รับประโยชน์โดยอ้อม

ภูมิคุ้มกันที่เกิดจากการฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่จะลดต่ำลงตามธรรมชาติหลังจากผ่าน 6-12 เดือนไปแล้ว ดังนั้นควรฉีดวัคซีนทุกปี เนื่องจากระยะฟักตัวของโรคไข้หวัดใหญ่นั้นมาก จำเป็นต้องมีภูมิคุ้มกันสูงมากพอขณะที่ได้รับเชื้อเข้ามาในร่างกาย การฉีดวัคซีนปีละครั้งจะทำให้ระดับภูมิคุ้มกันสูงพอที่จะป้องกันโรคได้

วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่มีความปลอดภัยสูง แต่ผลข้างเคียงจากการได้รับวัคซีนมีน้อยมาก ส่วนใหญ่ที่เกิดมักเป็นอาการเฉพาที่บริเวณตำแหน่งฉีด หรืออาจมีไข้ต่ำๆ และปวดเมื่อยได้ในช่วง 1-2 วันหลังฉีด

แนะนำให้ฉีด

วัคซีนไข้หวัดใหญ่

ได้ในทุกช่วงระหว่างการตั้งครรภ์
โดยนอกจากจะป้องกันไข้หวัดใหญ่
ในหญิงตั้งครรภ์แล้ว ภูมิคุ้มกัน
ที่เกิดขึ้นยังผ่านจากรกมารดา
มาสู่ลูกในครรภ์ด้วย

